

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného **J. I.**, pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. februára 2011 v Bratislave, o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného J. I. pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona, vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2 Nto/102/2010, **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 9. júla 2010 na Okresný súd Trenčín obžalobu na J. I. pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák.

Okresný súd Trenčín dňa 21. decembra 2010 predložil Krajskému súdu v Trenčíne námietku zaujatosti vznesenú voči celému okresnému súdu. Uvedená vec je na Krajskom súde v Trenčíne vedená pod sp. zn. 2 Nto 10/2010.

Krajský súd predložil dňa 1. februára 2011 námietku zaujatosti obžalovaného spolu s vyjadrením všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Obžalovaný J. I. (sám sa uvádza ako I., v registri trestov je taktiež uvádzaný ako I., v pripojenom spise ako I., sp. zn. 3 T 131/2009, ako aj v pripojenom rozsudku Okresného

súdu Nitra, sp. zn. 6 T 149/2009) svojím podaním z 26. augusta 2010, okrem iného, namietol „zaujatosť celého Krajského súdu v Trenčíne,, vzhľadom na príbuzenský vzťah medzi sudkyňou okresného a sudcom krajského súdu (uvedený sudca bol z vykonávania úkonov v jeho veci už vylúčený).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade návrhu preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh je nutné považovať za návrh na odňatie a prikázanie veci a tento nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Zákonnou možnosťou odňať a prikázať trestnú vec inému súdu je prelomená zásada vyjadrená v Čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“.

Ústavný text zároveň určil, že príslušnosť súdov upraví zákon. V trestnom konaní stanovuje procesné pravidlá pre určenie príslušnosti súdov Trestný poriadok, ktorý pripúšťa možnosť, aby trestnú vec prejednal iný ako podľa procesných pravidiel určený príslušný súd. Postup, ktorým sa trestná vec odníme a prikáže inému súdu je potrebné chápať ako postup rozhodne neštandardný a plne výnimočný. Inštitút zákonného sudcu je totiž podstatným prvkom princípu právnej istoty a nič na tom nemení ani skutočnosť, že ustanovenie § 23 Tr. por. predstavuje v tomto smere určitú výnimku.

Pojem „dôležitý dôvod“ nie je v Trestnom poriadku definovaný. Jeho obsah a význam je teda zverený orgánom aplikácie práva, t.j. v tomto prípade súdom. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zahŕňa pod pojem „dôležitý dôvod“ také skutočnosti, ktoré pomôžu lepšie zistiť skutkový stav, výchovne pôsobiť na páchatel'a, ako aj nevyhnutnosť spoločného konania, a najmä zabezpečiť uplatnenie zásad trestného konania, ktorých účelom je dosiahnuť spravodlivé rozhodnutie v súlade s objektívnou pravdou. Nie menej dôležitými sú aj dôvody hospodárnosti konania. Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody pre odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup

vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti je potrebné prizerat' aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

S výnimkou už spomínaného sudcu krajského súdu sa žiaden ďalší sudca necítil byť vo veci zaujatým a nebol u žiadneho z nich zistený pomer k veci alebo účastníkom.

Pocit obžalovaného, že by všetci sudcovia boli voči nemu zaujatí sám o sebe nemôže byť dostatočným dôvodom na odňatie a prikázanie veci inému krajskému súdu.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené dôvody, Najvyšší súd Slovenskej republiky neodňal Krajskému súdu v Trenčíne trestnú vec obžalovaného I. a neprikázal túto na prejednanie inému krajskému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 3. februára 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová